

—, tage vi dem kun med, hvis de komme til Skade ved Maskiner. Altsaa, hvis en Centrifuge eller et Damptærskværk gør vedkommende Fortræd, hører han ind under Loven, men derimod, naar han ellers kommer til Skade i et Mejeri eller ved et andet Tærskværk, hører han ikke ind under Loven. Det var naturligt den Gang, thi man vilde, som sagt, ikke tage Landbruget med. Nu skulde man blive ved at opretholde denne Forskel — altsaa, hvis man følger Folketingets Forslag — og sige: Den Person, der kommer til Skade ved en Centrifuge eller et Damptærskværk, skal have Erstatning efter en Lov, men kommer han til Skade ved Siden af, hvad enten det nu er ved at falde paa Gulvet eller ved at styrte ned fra Peronen udenfor Mejeriet, skal han have Erstatning efter en anden Lov. Det er ganske urimeligt at ville blive ved med at behandle disse Folk paa forskellig Maade. Det have vi i Arbejdersforsikringsraadet haft megen Vanskelighed ved at afgøre, naar det var en egentlig Maskinulykke, og naar ikke. At blive ved med at opretholde denne Forskel vil være meget stødende. Det vil altsaa ramme en Person, som kommer til Skade ved en Ulykke den ene Dag paa den ene Maade, idet han faar den højere Erstatning, og hvis han Dagen efter kommer til Skade paa den anden Maade, skal han have Erstatning efter en lavere Beregning. Det hele er altsaa ganske forkert. Det, der er det rigtige, er dette, at for de allerfleste af disse Folks Vedkommende skal Størrelsen af den Erstatning, de faa, bestemmes efter deres sociale Stilling og ikke efter den Maade, de komme til Skade paa. Hvis disse Folk socialt set høre til Landbruget, skal Erstatningen bestemmes som andre Landbrugeres. Høre de til Industrien, er det noget andet; saa skal den bestemmes efter Industriloven. Og der har man sagt med Rette, at hvis Industriarbejderens Lønning sættes som Regel til 800 Kr., sættes Landbrugsarbejderens til 600 Kr. Og nu ville alle disse Folk, som der her er Tale om — særlig naar jeg tænker paa Mejerier —, være stillede saaledes, at de væsentlig ere Landbrugere. Hvorfor skulle disse Mennesker, fordi de en enkelt Gang kom til Skade ved et Maskineri, have større Erstatning, end de ellers efter deres sociale Stilling vilde faa? Karlen paa Gaarden, ja, selv Fyrbøderen ved Centrifugen er jo ellers fuldstændigt stillet som de andre, og det samme er jo altsaa ogsaa Tilfældet med Tærskværkets

Arbejdere, som ellers den øvrige Del af Aaret, naar der ikke tærskes, gaa paa Landbrugsarbejde. Saa skulde man altsaa der sige: Uagtet du ellers efter din hele Stilling, naar du kom til Skade, skulde have Erstatning efter Landbrugsloven, saa skal du dog i det enkelte Tilfælde, hvor du kommer til Skade ved Maskineri, have Erstatning efter Industriloven. Jeg tror, at man ser ganske forkert paa dette, og at det bør rettes, fordi man ellers vil bevare saa utydelige Tilstande, at de ikke ville kunne forstaas, og man vil komme ind paa i nogle Tilfælde at give for meget og i andre Tilfælde at give for lidt. Derfor har jeg villet henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa at søge denne Bestemmelse ændret. Det kan være, at Regeringsforslaget ikke fuldt ud har ramt det rette. Men Regeringsforslaget har utrykkelig betonet, at naar en Mand kommer til Skade i Fabriksvirksomhed, saa er han Fabriksarbejder og skal have Erstatning efter Industriloven, men kommer han til Skade i Landbruget, skal han have det efter Landbrugsloven. Jeg beder undskyldte, at jeg har været saa vidtløftig, men netop efter mit Arbejde med disse Ting vilde det gøre mig meget ondt, om man her vilde trække en Forskel frem, som er saa haarfin, at den ikke kan forstaas af udenforstaaende.

Endnu har jeg kun en Bemærkning at gøre i Anledning af den sidste ærede Talers Ytring om Ønskeligheden af Køb af Livrente. Jeg forstod ikke det ærede Medlems Mening saaledes, at han vil gaa over til et System, hvor man i Stedet for vor Kapitalforsikring skulde betale en Aarpenge til de paagældende; det tror jeg slet ikke var det ærede Medlems Mening. Men det ærede Medlems Mening var altsaa den, at naar der tilfalder en Person en Kapital, saaledes som der gør efter vor Lov, enten det nu er 2,000 Kr., 3,000 Kr., eller hvad det er, saa skulde der være mere Tilbøjelighed til at købe Livrente, end der maaske hidtil har været. Det ærede Medlem sagde med Rette, at der var ingen Grund til nu at forandre dette, men han mente, at det senere kunde komme til Overvejelse, og for saa vidt ligger Sagen ikke for, men har jeg forstaaet det ærede Medlem rigtigt, vil jeg dog gøre en lille Bemærkning derom. Min Bemærkning er da den — og det maa ogsaa ses i Forbindelse med min Maade at se paa den Slags Sager paa —, at man gør sig i Arbejdersforsikringsraadet megen Umage for i alle foreliggende Tilfælde at skaffe sig Besked